I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1093/2012/EU

ze dne 21. listopadu 2012

o Evropském roku občanů (2013)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 21 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

v souladu s řádným legislativním postupem [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie se zakládá na nedělitelných a všeobecných hodnotách lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity, spočívá na zásadách demokracie a právního státu. Tyto zásady mají ve společnostech, jež se vyznačují pluralismem, zákazem diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů, pro členské státy zásadní význam. Každý občan Unie má práva stanovená ve Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a v Listině základních práv Evropské unie a měl by mít i možnost jich požívat.

(2) Maastrichtská smlouva zavedla v roce 1993 institut občanství Unie. Práva spojená s občanstvím Unie byla dále posílena v roce 1999 Amsterdamskou smlouvou a v roce 2009 Lisabonskou smlouvou. V roce 2013 si budeme připomínat dvacáté výročí vzniku občanství Unie. V čl. 1 bodě 12 a čl. 2 bodě 34 Lisabonské smlouvy (dnešní článek 9 Smlouvy o EU a článek 20 Smlouvy o fungování EU) je stanoveno, že každá osoba, která má státní příslušnost členského státu, je občanem Unie, že občanství Unie nenahrazuje, nýbrž doplňuje občanství členského státu a že občané Unie požívají práv a povinností stanovených Smlouvami. V čl. 2 bodě 35 Lisabonské smlouvy (dnešní článek 21 Smlouvy o fungování EU) je zakotveno právo občanů Unie na volný pohyb a pobyt.

(3) Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je [3], staví občana do středu evropských politik v oblasti svobody, bezpečnosti a práva. Svou činnost zaměřuje na „budování Evropy občanů“ včetně podpory práv občanů, zejména práva na volný pohyb a práv, která občanům Unie umožňují aktivně se účastnit demokratického života Unie.

(4) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 15. prosince 2010 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii (2009) - účinné provádění po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost [4] vyzval Komisi, aby vyhlásila rok 2013 Evropským rokem občanů, a dala tak impulz k diskusi o evropském občanství, včetně diskuse o jeho terminologii, obsahu a rozsahu, a informovala evropské občany o jejich právech, zejména nových právech vyplývajících ze vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a o dostupných prostředcích k uplatňování těchto práv.

(5) Rok 2013 by měl být vyhlášen Evropským rokem občanů. Evropský rok občanů by mohl být vhodnou příležitostí k tomu, aby se zvýšilo povědomí široké veřejnosti o právech a povinnostech spojených s občanstvím Unie. Cílem Evropského roku občanů by mělo rovněž být zvýšení povědomí občanů o právech vyplývajících z občanství Unie, pokud uplatňují své právo cestovat do jiného členského státu a pobývat v něm, například

[1] Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 137.
[2] Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. října 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. listopadu 2012.
[3] Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.
[4] Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 49.

jako studenti, pracovníci, osoby hledající zaměstnání, dobrovolníci, spotřebitelé, podnikatelé, mladí lidé nebo důchodci. Osvětové akce by proto měly být členěny geograficky, demograficky a sociálně a měly by se také věnovat odstraňování zbývajících překážek, které občanům brání uplatňovat práva vyplývající z občanství Unie. Je třeba informovat o tom, že občané Unie sami hrají klíčovou úlohu při posilování těchto práv tím, že se zapojí do občanské společnosti a demokratického života.

(6) Aby se občané Unie mohli informovaně rozhodnout, zda využijí svého práva na volný pohyb, nestačí pouze zlepšovat jejich povědomí o tomto právu. Je velmi důležité, aby občané Unie byli rovněž náležitě informováni o dalších právech, jichž na základě právních předpisů Unie v přeshraničních situacích požívají. Rozhodnou-li se využít svého práva na volný pohyb, umožní jim tyto informace tato ostatní práva také plně uplatňovat.

(7) Od svého zavedení Římskou smlouvou v roce 1958 se právo na volný pohyb a pobyt coby jedna ze čtyř základních svobod osvědčilo jako jeden z pilířů vytvoření vnitřního trhu ku prospěchu ekonomik členských států i jednotlivých občanů Unie.

(8) Občané Unie vysoce oceňují právo svobodně se pohybovat a pobývat na území různých členských států jako základní individuální právo spojené s občanstvím Unie. Jako takové ukazuje a podporuje lepší porozumění hodnotě, kterou evropská integrace představuje, jakož i účast občanů na utváření Unie.

(9) Navzdory tomu, že právo na volný pohyb a pobyt je pevně zakotveno v primárním právu Unie a podrobně rozpracováno v sekundárním právu Unie, nadále přetrvává rozdíl mezi příslušnými právními předpisy a skutečností, s níž se občané setkávají, když tato práva chtějí uplatňovat v praxi. Občané Unie, kromě toho, že na ně doléhá nejistota ohledně výhod mobility, vnímají skutečnost, že praktických překážek, jež musí překonávat v souvislosti s životem a prací v jiném členském státě Unie, je příliš mnoho.

(10) Ve Zprávě o občanství EU za rok 2010 ze dne 27. října 2010 nazvané „Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU“ reagovala Komise na hlavní překážky, se kterými se občané stále setkávají v každodenním životě při uplatňování svých práv, která mají jako občané Unie, zejména v přeshraničních situacích, a nastínila 25 konkrétních opatření k odstranění těchto překážek. Jednou z překážek, které byly v této souvislosti zjištěny, byl nedostatek informací. Komise ve své zprávě dospěla k závěru, že občané Unie nemohou požívat svých práv, neboť o nich nejsou dostatečně informováni, a oznámila svůj záměr zvýšit informovanost občanů Unie o jejich právech, zejména o právu na volný pohyb.

(11) Smlouva o EU a Smlouva o fungování EU přiznávají každému občanovi právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu a v obecních volbách v členském státě, v němž mají bydliště, a to za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto členského státu, právo na diplomatickou nebo konzulární ochranu v třetí zemi kterýmkoli členským státem za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu, pokud členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá v této třetí zemi své zastoupení, petiční právo k Evropskému parlamentu, právo obracet se na evropského veřejného ochránce práv a na orgány Unie, jakož i další práva v mnoha oblastech, jako je volný pohyb zboží a služeb, ochrana spotřebitele a veřejné zdraví, rovné příležitosti a rovné zacházení, přístup k zaměstnání a k sociální ochraně.

(12) Lisabonská smlouva stanovila nová práva, zejména zavedla občanskou iniciativu, stanovenou v jejím čl. 1 bodě 12 a čl. 2 bodě 37 (článek 11 Smlouvy o EU a článek 24 Smlouvy o fungování EU), podle níž může alespoň jeden milion občanů z podstatného počtu členských států vyzvat Komisi, aby v některé z oblastí působnosti Unie předložila návrh; díky této iniciativě se mohou občané aktivně zapojit do politického života Unie a přímo se podílet na utváření práva Unie ([1]).

(13) Od roku 1979, kdy se konaly první přímé volby, působí Evropský parlament jako přímý prostředník mezi občany a Unií. Evropský parlament a jeho poslanci hrají zásadní úlohu, pokud jde o informování o právech spojených s občanstvím Unie a o jeho přínosech, stejně jako o to, aby při utváření politik stály v popředí zájmy občanů Unie, a o podporu aktivní účasti občanů Unie. Zvyšování povědomí o právech občanů Unie, rovnosti pohlaví, účasti žen a mužů v demokratickém životě Unie, včetně jejich aktivního a pasivního volebního práva v členském státě, v němž mají bydliště, a o rozsahu pravomocí Evropského parlamentu v legislativním procesu je rovněž důležité s ohledem na volby do Evropského parlamentu v roce 2014. Účinek těchto osvětových akcí by se měl zesílit díky úzké koordinaci a využívání možností součinnosti s významnými akcemi prováděnými v období před volbami ostatními orgány Unie, zejména Evropským parlamentem, evropskými politickými stranami a nadacemi a členskými státy.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 65, 11.3.2011, s. 1).

(14) Občané Unie, kteří zvažují, zda využijí svého práva na volný pohyb a pobyt, by měli být mimoto informováni zejména o svých právech, pokud jde o získání nebo zachování práv na sociální zabezpečení, včetně práv týkajících se přeshraniční zdravotní péče, na základě předpisů Unie pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Tyto předpisy zaručují, že nepřijdou o svá práva na sociální zabezpečení, když se rozhodnou přestěhovat v rámci Unie. Dále by měli být informováni o uznávání svého vzdělání, akademických titulů a odborné kvalifikace a o sociálních a občanských schopnostech, které jsou součástí evropského rámce „klíčových schopností pro celoživotní učení“ ([1]) a které je mohou připravit na plné zapojení do občanského života a k uplatnění práv, jichž požívají na základě práva Unie.

(15) Občané Unie by měli být rovněž lépe informováni o svých právech, jež mají jako cestující při cestování po Evropské unii za použití jakéhokoli druhu dopravy, a o právech, jež jim náleží jako spotřebitelům v přeshraničním kontextu. Jestliže si budou občané Unie jisti, že jejich spotřebitelská práva jsou účinně chráněna, budou schopni více přispívat k rozvoji unijního trhu se zbožím a službami, který díky tomu účinněji rozvine svůj plný potenciál ku prospěchu občanů. Podobně by měli být občané lépe informováni o předpisech týkajících se všeobecné bezpečnosti výrobků a dohledu nad trhem, aby měli povědomí o tom, jak jsou v rámci celé Unie chráněna jejich práva a jejich zdraví, zejména v případě ohrožení nebo rizik, kterým nejsou schopni čelit jako jednotlivci. Dále je důležité zvýšit povědomí občanů Unie o jejich právech na přeshraniční zdravotní péči a o doprovodných opatřeních, jako je elektronické zdravotnictví (eHealth) a telemedicína, aby mohli plně využívat bezpečné a kvalitní zdravotní péče poskytované přes hranice členských států.

(16) Snahou tohoto rozhodnutí je přispět ke splnění cílů strategie Evropa 2020, neboť usnadnění volného pohybu osob a zvyšování mobility pracovníků je jedním z významných způsobů, jak řešit dopady demografických změn na pracovní trh a zvyšovat zaměstnatelnost osob a konkurenceschopnost evropské ekonomiky. S ohledem na znepokojivě vysokou míru nezaměstnanosti v některých členských státech je cílem tohoto rozhodnutí v dlouhodobém horizontu podporovat výzkum a inovace v Unii.

(17) Informační, vzdělávací a osvětové kampaně pořádané v rámci Evropského roku občanů by rovněž měly brát ohled na potřeby specifických a ohrožených skupin. Informace by měly být volně přístupné ve všech úředních jazycích Unie. Měly by být formulovány jednoduše a vypracovány ve spolupráci s místními, regionálními a ústředními orgány členských států, sdělovacími prostředky, organizacemi občanské společnosti a nevládními organizacemi. Všechny tyto zúčastněné subjekty by měly zvážit pořádání různých iniciativ, jako jsou soutěže v psaní slohových prací a vypracování akčních plánů a pokynů, zřízení internetových fór nebo pořádání kampaní ve školách, včetně vysokých škol.

(18) Zásadní význam pro chod Unie má aktivní úloha občanů Unie a organizací, které je zastupují. V článcích 10 a 11 Smlouvy o EU je zdůrazněn význam participativní demokracie ve všech jejích aspektech a vyzdvižena úloha občanů a organizací je zastupujících, kteří projevují a veřejně si vyměňují své názory na všechny oblasti činnosti Unie. Orgány Unie by měly podporovat aktivní demokratickou účast na rozhodovacím procesu prostřednictvím pravidelného, otevřeného a transparentního dialogu s občanskou společností s cílem zajistit koherentnost a transparentnost činnosti Unie. Aktivní účasti občanů Unie se rovněž pomůže zajištěním přístupu k dokumentům a informacím a řádnou správou věcí veřejných.

(19) Významnou úlohu při poskytování informací občanům, zejména mladým lidem, o institutu občanství Unie a o právech, která jsou s ním spojena, hraje vzdělávací politika. V souladu s evropským rámcem „klíčových schopností pro celoživotní učení“ může rovněž přispívat k rozvoji vícejazyčnosti, mobility studentů, učitelů, osob účastnících se odborného vzdělávání a jejich instruktorů a podporovat sociální a občanské schopnosti, čímž napomáhá občanům plně se účastnit občanského života a uplatňovat veškerá práva, která mají podle práva Unie. Mělo by být možné provádět zvláštní opatření, zvyšovat povědomí o možnostech dobrovolnické činnosti, studia v zahraničí, absolvování stáže v jiném členském státě nebo účasti na výměnných vzdělávacích programech Unie.

(20) U příležitosti Evropského roku občanů vydá Komise Zprávu o občanství EU za rok 2013, která bude podrobně informovat o pokroku dosaženém od Zprávy o občanství EU za rok 2010 a bude obsahovat návrhy dalších opatření směřujících k odstranění překážek, které občanům Unie dosud brání plně uplatňovat jejich práva. Na základě této zprávy může Rada přijmout ustanovení o posílení nebo rozšíření práv spojených s občanstvím Unie.

(21) Občané Unie by rovněž měli být informováni o existenci vícejazyčného webového portálu Vaše Evropa, který je jednotným informačním místem pro práva občanů a podniků v Unii.

([1]) Doporučení Evropského parlamentu a Rady 2006/962/ES ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení (Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10).

(22) Informační centra „Europe Direct“ jako prostředník mezi Unií a jejími občany na místní úrovni by měla úzce spolupracovat s Evropským parlamentem při pořádání osvětových kampaní a měla by podněcovat místní a regionální diskuse o Unii, předávat informační materiály a šířit je mezi veřejností a nabízet příležitost pro poskytování zpětné vazby orgánům Unie.

(23) Veškeré iniciativy prováděné za účelem podpory Evropského roku občanů a v jeho rámci by měly usilovat o zvýšení vzájemného porozumění mezi občany Unie, orgány Unie a členskými státy. K tomu je nutné zvyšovat povědomí o právech občanů mezi zaměstnanci veřejné správy na unijní, státní, regionální i místní úrovni.

(24) Již od svého vzniku v roce 1949 hraje Rada Evropy vedoucí úlohu v oblasti vzdělávání a kultury, a to tím, že podporuje a vytváří evropské kulturní sítě, vede mezikulturní dialog a podporuje jazykovou rozmanitost. Unie by proto měla v souvislosti s Evropským rokem občanů rozvíjet s Radou Evropy součinnost v této oblasti.

(25) Primárně patří oblast zlepšování povědomí občanů o právech, jež jim jakožto občanům Unie náleží, do působnosti členských států. To zahrnuje poskytování informací o Unii a cílené podávání zpráv o činnostech všech orgánů Unie. Činnosti na úrovni Unie doplňují činnosti na vnitrostátní, regionální či místní úrovni tak, jak je zdůrazněno v politickém prohlášení nazvaném „Partnerství pro komunikaci o Evropě“, které Evropský parlament, Rada a Komise podepsaly dne 22. října 2008 ([1]). Orgány Unie a členské státy by měly prohlubovat spolupráci se sdělovacími prostředky a měly by se zavázat, že jim budou o Unii poskytovat kvalitní informace.

(26) V zájmu optimalizace účinnosti a efektivity akcí plánovaných v rámci Evropského roku občanů je třeba, aby v roce 2012 proběhla série přípravných akcí v souladu s čl. 49 odst. 6 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ([2]) (finanční nařízení).

(27) Je třeba přijmout vhodná opatření k zamezení nesrovnalostí a podvodů a podniknout nezbytné kroky k získání prostředků, které byly ztraceny, neoprávněně vyplaceny nebo nesprávně použity, v souladu s nařízeními Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ([3]) a (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem ([4]) a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([5]).

(28) Financování jiných aktivit než těch, jež jsou financovány z rozpočtu Evropského roku občanů, je ze strany Unie možné prostřednictvím existujících programů Unie nebo strukturálních fondů, zejména programu „Evropa pro občany“ 2007–2013, a zvláštního programu „Základní práva a občanství“ 2007–2013, který je součástí obecného programu „Základní práva a spravedlnost“, programu „Celoživotní učení“ včetně programu Erasmus, iniciativy „Mládež v pohybu“ a programu „MEDIA“.

(29) V zájmu budoucích evropských roků je třeba zpracovat důkladné hodnocení opatření prováděných v rámci Evropského roku občanů. Příslušná zpráva by měla obsahovat podněty a osvědčené postupy pro budoucí akce, pokud jde o nejlepší způsoby, jak účinně oslovit a zapojit občany, které by měly pokud možno vycházet ze srovnatelných kvantitativních údajů získaných v rámci Evropského roku občanů.

(30) Jelikož cílů Evropského roku občanů, kterými je zvýšení povědomí a znalosti o právech a povinnostech spojených s občanstvím Unie, aby občané mohli plně využívat práv svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, a v této souvislosti rovněž zaměření se na podporu požívání ostatních práv spojených s občanstvím Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, mimo jiné vzhledem k nutnosti mnohostranných partnerství, nadnárodní výměny informací, pořádání osvětových akcí a šíření osvědčených postupů v celé Unii, a proto jich z důvodu rozsahu Evropského roku občanů může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

([1]) Úř. věst. C 13, 20.1.2009, s. 3.
([2]) Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.
([5]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Rok 2013 se vyhlašuje „Evropským rokem občanů".

Článek 2

Cíle

1. Všeobecným cílem Evropského roku občanů je zvýšit povědomí a znalosti o právech a povinnostech spojených s občanstvím Unie, aby občané mohli plně využívat práv svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. V této souvislosti se Evropský rok občanů zaměří rovněž na podporu požívání ostatních práv spojených s občanstvím Unie.

2. Na základě odstavce 1 sleduje Evropský rok občanů tyto konkrétní cíle:

a) zvýšit povědomí občanů Unie o jejich právu svobodně se pohybovat a pobývat v Unii a v této souvislosti o všech ostatních právech zaručených občanům Unie bez jakékoli diskriminace, včetně práva volit v místních a evropských volbách v členském státě, v němž mají bydliště;

b) zvýšit povědomí občanů Unie, včetně mladých lidí, o tom, jak mohou mít hmatatelný prospěch z práv přiznaných Unií, jakož i o politikách a programech na podporu uplatňování těchto práv;

c) podnítit diskusi o vlivu a potenciálu, jež má svoboda pohybu a pobytu jakožto nezcizitelný prvek občanství Unie, s cílem podnítit a posílit aktivní občanskou a demokratickou účast občanů Unie zejména v občanských fórech o politikách Unie a volbách do Evropského parlamentu, čímž se posílí sociální soudržnost, kulturní rozmanitost, solidarita, rovnost mezi ženami a muži, vzájemná úcta a pocit společné evropské identity mezi občany Unie na základě základních hodnot Unie zakotvených ve Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU a v Listině základních práv Evropské unie.

Článek 3

Příslušné iniciativy

1. Opatření, která je třeba přijmout k dosažení cílů uvedených v článku 2, mohou zahrnovat tyto iniciativy organizované na úrovni Unie a na celostátní, regionální i místní úrovni:

a) informační kampaně, zpravodajství ve sdělovacích prostředcích, vzdělávací kampaně a kampaně na zvyšování povědomí určené široké veřejnosti nebo i užšímu publiku;

b) výměnu informací a sdílení zkušeností a osvědčených postupů mezi orgány na unijní, celostátní, regionální a místní úrovni a mezi jinými veřejnými subjekty a organizacemi občanské společnosti;

c) konference a slyšení, rovněž přes internet, a jiné akce na podporu diskusí a ke zvýšení povědomí o významu a výhodách práva na volný pohyb a pobyt a obecněji o institutu občanství Unie a právech s ním spojených;

d) využití stávajících vícejazyčných participativních nástrojů k podnícení organizací občanské společnosti a občanů s cílem aktivně je zapojit do Evropského roku občanů, včetně nástrojů přímé demokracie, jako je občanská iniciativa a veřejné konzultace;

e) posílení úlohy a zviditelnění stávajících nástrojů pro informování občanů včetně nástrojů moderních informačních a komunikačních technologií, například vícejazyčných informačních center Europe Direct a webového portálu Vaše Evropa, jakožto klíčových prvků jednotného informačního místa pro práva občanů Unie;

f) posílení úlohy a zviditelnění nástrojů pro řešení problémů, jako je SOLVIT, s cílem umožnit občanům Unie lepší uplatňování a obranu svých práv na základě práva Unie;

g) poskytování informací občanům Unie o Petičním výboru Evropského parlamentu a o evropském veřejném ochránci práv, aby mohli občané Unie lépe uplatňovat a bránit svá práva na základě práva Unie; a

h) propagace Zprávy o občanství EU, která bude založena na rozsáhlé diskusi a aktivních příspěvcích občanů a zúčastněných stran a v níž budou identifikovány další překážky, které brání občanům Unie plně uplatňovat práva spojená s občanstvím Unie, a navrženy vhodné strategie k odstranění těchto překážek.

2. Podrobné informace o iniciativách uvedených v odstavci 1 jsou obsaženy v příloze.

3. Komise a členské státy mohou označit další činnosti, které mohou být přínosem pro cíle Evropského roku občanů stanovené v článku 2, a umožnit, aby byl název Evropského roku občanů použit k propagaci těchto činností v míře, v níž přispívají k dosažení těchto cílů.

4. V souvislosti s iniciativami pořádanými v rámci Evropského roku občanů je třeba věnovat pozornost identifikaci překážek, které občanům Unie brání uplatňovat jejich práva, a podpoře vhodných způsobů a strategii k odstranění těchto překážek, podpoře porozumění mezi různými kulturami a boji proti diskriminaci. Proto je třeba usilovat o součinnost mezi těmito iniciativami a stávajícími nástroji a programy v oblasti základních práv, občanských práv, zaměstnanosti a sociálních věcí, vzdělávání a kultury.

Článek 4

Koordinace a provádění na úrovni Unie

1. Komise úzce spolupracuje s členskými státy, Evropským parlamentem, Evropským hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů a místními a regionálními orgány a s institucemi a sdruženími zastupujícími místní a regionální zájmy.

2. Komise svolává zasedání zástupců evropských organizací nebo organizací občanské společnosti nebo orgánů činných v oblasti občanství a obrany práv občanů nebo podporujících vzdělávání a kulturu a jiné zúčastněné strany, aby byli Komisi nápomocni při provádění Evropského roku občanů na úrovni Unie.

3. Za účelem účinného plnění cílů evropských roků se Komise snaží využívat možných součinností mezi různými tematickými evropskými roky prostřednictvím hodnocení výsledků, sledováním přetrvávajících nedostatků a případně poskytováním statistických údajů.

4. Komise provádí toto rozhodnutí na úrovni Unie.

Článek 5

Finanční ustanovení

1. Opatření s působností na úrovni Unie uvedená v části A přílohy se uskutečňují prostřednictvím veřejných zakázek nebo grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Unie.

2. Na opatření s celounijní působností uvedená v části B přílohy mohou být poskytovány dotace ze souhrnného rozpočtu Unie.

Článek 6

Mezinárodní spolupráce

Komise může pro účely Evropského roku občanů spolupracovat s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy.

Článek 7

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise zajistí, aby v případě, že jsou prováděny akce financované podle tohoto rozhodnutí, byla na ochranu finančních zájmů Unie uplatňována preventivní opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoliv jiným protiprávním činnostem, byly prováděny účinné kontroly a získávány zpět neoprávněně vyplacené částky, a v případě, že budou zjištěny nesrovnalosti, byly uplatněny účinné, přiměřené a odrazující sankce. Komise může podle tohoto rozhodnutí provádět kontroly a inspekce na místě v souladu s nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96. V případě potřeby provede Evropský úřad pro boj proti podvodům šetření v souladu s nařízením (ES) č. 1073/1999.

2. Pokud jde o činnosti Unie financované na základě tohoto rozhodnutí, rozumí se „nesrovnalostí“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 jakékoli porušení ustanovení práva Unie nebo jakékoli porušení smluvní povinnosti vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Unie formou neoprávněného výdaje.

3. Komise sníží, pozastaví či získá zpět částku finanční podpory udělenou na jakékoli opatření, pokud zjistí nesrovnalosti, zejména nesoulad s ustanoveními tohoto rozhodnutí, samostatného rozhodnutí či smlouvy o přidělení dané finanční podpory, nebo pokud vyjde najevo, že opatření bylo bez vyžádání souhlasu Komise podstatně změněno tak, že je v rozporu s povahou nebo s prováděcími podmínkami daného opatření.

4. Pokud nebyly dodrženy určité lhůty nebo pouze část přidělené finanční pomoci odpovídá pokroku dosaženému při provádění daného opatření, požádá Komise příjemce této pomoci, aby do určité doby předložil vysvětlení. Neposkytne-li příjemce uspokojivou odpověď, může Komise zrušit zbývající část finanční pomoci a požadovat vrácení již vyplacených částek.

5. Veškeré neoprávněně vyplacené částky se vracejí Komisi. Ke všem včas nevráceným částkám se za podmínek stanovených finančním nařízením přičítá úrok.

Článek 8

Monitorování a hodnocení

Do 31. prosince 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o provádění, výsledcích a celkovém hodnocení iniciativ stanovených v tomto rozhodnutí. Tato zpráva bude základem pro budoucí politiky, opatření a akce Unie v této oblasti. Na základě zkušeností z Evropského roku občanů bude zpráva rovněž obsahovat podněty a osvědčené postupy, jak zlepšovat poskytování informací občanům o jejich právech i po skončení Evropského roku občanů.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 10

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Ve Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA

OPATŘENÍ UVEDENÁ V ČLÁNKU 3

Provádění Evropského roku občanů se bude v zásadě opírat o širokou informační kampaň na úrovni Unie, kterou mohou doplnit činnosti prováděné členskými státy. Jak do akcí na úrovni Unie, tak do akcí na úrovni členských států se může zapojit také občanská společnost, která má v dané oblasti značné zkušenosti, a další zúčastněné strany, a to tak, aby byli zastoupeni všichni hlavní aktéři. Provádění se bude uskutečňovat prostřednictvím těchto opatření:

A. PŘÍMÉ INICIATIVY UNIE

Financování bude mít obecně podobu přímého nákupu zboží a služeb v rámci stávajících rámcových smluv. Část financování může být určena na poskytování jazykových služeb (překlady, tlumočení, vícejazyčné informace, znaková řeč a Braillovo písmo).

Informační a propagační kampaně zahrnují:

— výrobu a distribuci audiovizuálních a tištěných materiálů, které odrážejí cíle vymezené v článku 2;

— pořádání vysoce sledovaných akcí a fór pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů;

— opatření pro seznámení veřejnosti s výsledky a pro zviditelnění programů, režimů a iniciativ Unie, které přispívají k dosahování cílů Evropského roku občanů;

— zřízení informační internetové stránky na webu Europa (http://europa.eu/index_cs.htm) věnované akcím uskutečněným v souvislosti s Evropským rokem občanů;

— zařazení informací o Evropském roku občanů do bulletinů, brožur, informačních materiálů a na internetové stránky vzdělávacích institucí a sdružení, nevládních organizací a odborů.

B. SPOLUFINANCOVANÉ INICIATIVY UNIE

Ke spolufinancování činností v rámci Evropského roku občanů lze využít programy Unie, jako je program „Evropa pro občany“ 2007–2013. V jiných programech, jako je zvláštní program „Základní práva a občanství“ 2007–2013, který je součástí obecného programu „Základní práva a spravedlnost“, bude poskytování informací o právech občanů Unie jedním z prioritních kritérií pro projekty.

C. INICIATIVY BEZ FINANČNÍ PODPORY UNIE

Unie poskytne iniciativám veřejných nebo soukromých organizací nefinanční podporu včetně písemného zmocnění k používání vytvořeného loga a dalších materiálů spojených s Evropským rokem občanů, pokud tyto organizace Komisi zaručí, že dané iniciativy proběhnou v roce 2013, a lze očekávat, že významně přispějí k dosažení cílů Evropského roku občanů.